Balogh István

Villon poraiból azúr cédrus

Gondolatom
boncasztalon.

Tekenőben
elkenődtem.
Trancsíroznak.
Szétszabdalnak.
Ma kínoznak.
Téglafalnak
szalasztanak.
Híre sincs már
szent malasztnak.
Híres kincstár
volt koponyám.
Üres immár.
Holt toportyán.
Nyüvek hintán.

Herceg késsel
szerteszéjjel
vágja versem:
hátha engem
világból űz.
Pislákol tűz
emlékemben.
Emlékekben.

Balladáim
csillagvilág.
Ballag Káin
vihart kiált.
Elégetnek?
Akasztanak?
Felnégyelnek?
Marasztalnak?

Sírom nincsen.
Írom, Isten,
végső versem.
Kéklő kertem.

Boncasztalon
gondolatom.

2023. július 18.